

SENTÈNCIA 2002-37 DE 12 DE JULIOL DE 2002

UTILITZACIÓ DELS BÉNS DE DOMINI PÚBLIC.

Comú d'Escaldes-Engordany. Voravia. Utilització pels particulars sotmesa a llicència. Manca de títol per la utilització del domini públic. No adquisició de manera implícita.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- L'Hble. Comú d'Escaldes-Engordany, en un acord adoptat el 24 de gener de 2001, va acordar comunicar, al titular de l'establiment T. al carrer de la Constitució, la prohibició d'accedir amb vehicles a la planta baixa del local a través de zona de vianants i pública, i el va requerir per tal que, en el període d'un mes, adoptés les mesures necessàries per a donar compliment al requeriment i li va indicar que, en qualsevol cas i en el mateix termini el propi Comú instal·laria piquets a la voravia per tal de protegir degudament tota la zona exclosa al trànsit rodat i destinada a jardí.

Contra aquesta resolució el titular de l'establiment, Sr. J.P.L., va interposar un recurs d'alçada el dia 20 de març de 2001 que fou desestimat per silenci administratiu.

Interposat recurs jurisdiccional, la Secció Administrativa de la Batllia, en la sentència número 2002-010, de 14 de febrer de 2002, va desestimar la demanda.

2.- Contra la sentència del Tribunal de Batlles, el titular de l'establiment ha interposat un recurs d'apel·lació demanant la revocació de la sentència en raó a que el permís d'obertura de l'establiment que li fou atorgat no establia cap limitació que justifiqui la resolució administrativa, per la qual cosa tenia constituït un veritable dret d'accés, i que aquest li fou eliminat pel Comú sense subjectar la decisió a un previ procediment administratiu en el que es fes efectiu el principi d'audiència.

3.- De l'escrit anterior se'n donà trasllat a la representació de l'Hble. Comú, que el contestà dient que ni la sol·licitud d'obertura del negoci ni l'autorització expressaven o autoritzaven, l'accés per vehicles a motor a la planta baixa, que els vehicles poden accedir a la planta soterrani i que l'apel·lant no tenia constituït cap dret d'accés.

4.- El dia 19 de juny de 2002 ha tingut lloc la vista oral en la que les parts han pogut fer les al·legacions més adients a llurs interessos, quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La part apel·lant estima que l'Hble. Comú d'Escaldes-Engordany li va autoritzar (el 26 de gener de 2000) l'obertura i explotació d'un negoci dedicat a serveis de manteniment de vehicles situat al carrer de la Constitució (Edifici Salita Neus, local C) sense limitacions sobre la forma d'accedir-hi, tant a la planta soterrani (on s'hi accedeix per una rampa de vehicles) com a la planta baixa (per accedir a l'interior de la qual no hi ha previst en els plànols un accés específic per vehicles) i com en absència de limitacions ha vingut accedint a la planta baixa mitjançant vehicles durant més d'un any, ha assolit un estat possessori del que l'Administració no el pot privar sense causa justificada i en el marc d'un procediment en el qual es faci efectiu el principi d'audiència.

No obstant, el fet de que el permís d'obertura no contingui precisions sobre els accessos als locals des de la via pública no autoritza a fer-ne un ús contrari a la naturalesa del domini públic ni per tant legitima les situacions de fet que s'hagin creat contra allò que preveu la legislació que n'estableix el règim jurídic.

La utilització dels béns de domini públic com les voravies per accedir des de la via pública als locals privats constitueix una forma d'ús comú especial del domini, prevista en l'article 101 del Codi de l'Administració, que està sotmès a una llicència (article 102), és a dir, a un títol administratiu que s'atorga en funció de les circumstàncies que preveu l'article citat i els titulars del qual ho son, per tant, d'un *ius in re aliena*.

En el cas analitzat, aquest títol administratiu mai va ser atorgat de l'única forma en que ho podia ser, expressament, de manera que s'han de desestimar els arguments del recurrent, tendents a justificar uns drets d'ús del domini públic adquirits de manera implícita.

Tercer.- Des d'aquestes premisses, la resolució que la sentència recorreguda declara ajustada al Dret no va tenir altra finalitat que la de corregir un estat de fet contrari a les disposicions citades, i va atorgar un termini prudencial, d'un mes, al titular de l'establiment per adoptar les mesures necessàries, de manera que no hi va haver menysteniment de garanties sinó mesures ordenades a la immediata tutela del domini públic davant de qui l'utilitzava sense cap mena de títol, per la qual cosa s'han de desestimar també la resta d'arguments de l'apel·lant i s'escau confirmar la sentència.

Quart.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. J.P.L. contra la sentència número 2002-010, de 14 de febrer de 2002, dictada per la Secció Administrativa del Tribunal De Batlles, que es confirma sense fer cap pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.